अंजसा शीघ्रं ॥ ६ ॥ संमतइष्टः ॥ ७ ॥ द्रष्टुं तदनंतरं कियत्कालं शुश्रूषार्थं सेवार्थंचागतौ ॥८॥ अनंतरं तत्त्वं वक्तव्यतत्त्वं उपश्रुत्य भगवदागमनश्रवणानंदमनुभूयेत्यर्थ इतितीर्थः ॥९॥मां द्रष्टुं समागतइतियत्तद्दिष्ट्या मम भाग्येन किंचांतर्भावितण्यर्थोदृशिः मामात्मानं दर्शयितुं यद्वनेवसतश्चिरस्यचिरकालस्यगमनेप्यागतस्तद्दिष्ट्यामद्भाग्ये नोद्बुद्धेनेत्यर्थः ॥ १० ॥ तदेवाह ॥ मनसेति ॥ एतदागमनमुद्दिश्य कांक्षितं इच्छाकृतेतिद्यावत् ॥ सत्कृतः आचारोपचारव्यवहारैरित्यर्थः ॥११॥किमसौ नप्रवेशितः कस्मा द्धेतोर्विलंबःकृतइत्यर्थः ॥ १२ ॥ अभिवाद्य आगमननियोगप्रयुक्तं पुनरभिवादनं कृत्वा ॥ तथेति आनयामित्येवं ॥ १३ ॥ स्वयं प्रविशतु भगवतावगतवृत्तांतत्वान्नास्य

सप्रविश्यमुनिश्रेष्ठंतपसादुष्प्रधर्षणं ॥ कृतांजलिरुवाचेदंरामागमनमंजसा ॥ ६ ॥ यथोक्तंलक्ष्मणेनैवशिष्योगस्त्यस्यसंमतः ॥ पुत्रौदशरथस्येमौरामोलक्ष्मणएवच ॥ ७ ॥ प्रविष्टावाश्रमपदंसीतयासहभार्यया ॥ द्रष्टुंभवंतमायातौशुश्रूषार्थमरिंदमौ ॥ ८ ॥ यदत्रानंतरंतत्वमाज्ञापयितुमर्हसि ॥ ततःशिष्यादुपश्रुत्यप्राप्तंरामंसलक्ष्मणं ॥ ९ ॥ वैदेहींचमहाभागामिदंवचनमब्रवीत् ॥ दिष्ट्यारामश्चिरस्याद्यद्रष्टुंमांसमुपागतः ॥ १० ॥ मनसाकांक्षितंह्यस्यमयाप्यागमनंप्रति ॥ गम्यतांसत्कृतोरामःसभार्यःसहलक्ष्मणः ॥ ११ ॥ प्रवेश्यतांसमीपंमेकिमयंनप्रवेशितः ॥ एवमुक्तस्तुमुनिनाधर्मज्ञेनमहात्मना ॥ १२ ॥ अभिवाद्याब्रवीच्छिष्यस्तथेतिनियतांजलिः ॥ तदानिष्क्रम्यसंभ्रांतःशिष्योलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ १३ ॥ कासौरामोमुनिंद्रष्टुमेतुप्रविशतुस्वयं ॥ ततोगत्वाश्रमपदंशिष्येणसहलक्ष्मणः १४ दर्शयामासकाकुत्स्थंसीतांचजनकात्मजां ॥ तंशिष्यःप्रश्रितंवाक्यमगस्त्यवचनंब्रुवन् ॥ १५ ॥ प्रावेशयद्यथान्यायंसत्कारार्हंसुसत्कृतं ॥ प्रविवेशततोरामःसीतयासहलक्ष्मणः ॥ १६ ॥ शिष्यमुखापेक्षेतिभावः ॥ आश्रमपदं आश्रमप्रांतदेशं ॥१४॥ लक्ष्मणः काकुत्स्थं रामं प्रदर्शयामास शिष्यमितिशेषः ॥ तं द्रष्टारामं शिष्यः अगस्त्यवचनं उच्यतइतिवचनं॥अगस्त्योक्तंवाक्यं प्रश्रितं प्रीतियुक्तं ब्रुवन्॥ प्रावेशयदित्यन्वयः ॥१५॥ सुसत्कृतं पाद्यार्घ्यादिभिरभ्यर्चयित्वा मार्गप्रदर्शनेनचसत्कृतं ॥ १६ ॥